

Після вечірки

Timur Sahin

Зал ресторану в Чернівцях вібрував від гучної музики та сміху, але Христина почувалася абсолютно чужою на цьому святкуванні випускного. Вона стояла осторонь у своїй яскравій червоній сукні, опустивши очі й обхопивши себе руками, шукаючи розради у срібному хресту на шиї.

Раптом повільна мелодія змінила ритм вечора, і перед Христиною з'явився Андрій — спокійний хлопець в окулярах, від якого віяло особливим теплом. Його щира посмішка та протягнута рука розвіяли її вагання, і коли вони закружляли в танку, весь гамірний світ навколо них просто зник.

Після балу вони гуляли нічними Чернівцями, занурені в теплу та невимушену розмову про все на світі. Коли нічне повітря стало прохолодним, Андрій дбайливо накинув свій піджак на плечі Христини, і навіть дорожній вказівник на Львів та Кам'янець-Подільський здавався лише свідком їхнього зближення.

Підійшовши до його будинку, Андрій щиро запросив Христину зайти в гості, і вона, довірившись серцю, погодилася. Його квартира виявилася надзвичайно затишною, наповненою м'яким приглушеним світлом, яке миттєво подарувало дівчині відчуття безпеки та спокою.

Вони влаштувалися на зручному дивані перед увімкненим телевізором, насолоджуючись тишею вечора. Втомлена Христина тримала в руках пульт, поки сильні й ніжні руки Андрія робили їй розслаблюючий масаж плечей, змиваючи всю втому та наповнюючи кімнату затишком.

Минули місяці, і їхнє кохання стало ще міцнішим, перетворившись на справжню опору для обох. Одного особливого вечора в кімнаті Андрій несподівано опустився на одне коліно і відкрив коробочку з елегантною каблучкою, просячи її стати його дружиною, на що щаслива Христина без вагань відповіла згодою.

Після заручин весь світ наче належав тільки їм двом, а кожна мить разом ставала безцінною. Їхні обійми ставали все міцнішими, а палкі поцілунки доводили, що тепер вони — єдине ціле, готове до будь-яких життєвих пригод.

У день весілля старовинна церква була наповнена величним ароматом ладану та сяйвом свічок. Христина в розкішній білій сукні та Андрій у класичному чорному костюмі стояли перед вівтарем, даючи одне одному обітницю вірності, закріплену першим подружнім поцілунком.

Рік потому Христина відчула особливі зміни і вирішила зробити тест на вагітність, який показав омріяні дві смужки. Вона показала тест Андрієві прямо в їхній кімнаті, і його обличчя вмить відобразило суміш солодкого шоку, невіри та безмежної радості від майбутнього батьківства.

У тихій лікарняній палаті втомлена, але неймовірно щаслива Христина притискала до грудей новонародженого синочка. Андрій сидів поруч, обіймаючи свою родину з невимовною ніжністю та гордістю за маленьке диво, яке вони назвали Тимуром — їхнім новим світлом і початком нової історії.